

noncer, som efterfølgende skal indrykkes af organisationer eller partier, eller hvem det kan være? Er det embedsmændenes opgave? Jeg synes, at statsministeren må give en forklaring på, hvordan han kan nå frem til, at det er en embedsmandsopgave.

Så vil jeg gerne konkret spørge: Der henvises til Økonomiministeriet, og det kan jo være, vi også bliver nødt til at tage en runde med økonomiministeren for at nå til bunds i, hvad der så er sket der, men er statsministeren bekendt med, om det er i Økonomiministeriet, man har samlet personkredsen, der skulle indgå i annoncen? Det lød det lidt til i statsministerens svar.

Det er jo lidt interessant, når vi kan læse i Berlingske Tidende i torsdags, at der er folk i den her annonce, der er blevet brugt, som føler sig misbrugt, og som føler, at de ikke har været bekendt med den rette afsender, altså at det var i Statsministeriet, man har været impliceret i denne annonce. Og hvis de havde været klar over det, fremgår det af artiklen, så ville de ikke have været med i annoncen, fordi de ikke ville indgå i sådan et partitaktisk spil eller i en kampagne til fordel for den ene part. Derfor var det også afgørende for dem, hvem der havde finansieret annoncen.

Er statsministeren bekendt med, om det er i Økonomiministeriet, man har samlet personkredsen? Det synes jeg også kunne være interessant at få oplyst.

Formanden:

Jeg har nu fire medspørgere, så der er ikke plads til flere i denne omgang. Først er det hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil også godt bede statsministeren belyse, om der har været det element af manipulation med nogle af personerne.

Men så vil jeg godt spørge statsministeren, om ikke statsministeren dybt beklager den fremgangsmåde, som han nu har redegjort for. Jeg må indrømme, jeg faktisk er temmelig rystet over, at det har fundet sted på den måde. Og jeg går ud fra, at vi kan være enige om, at her er man fra statsministerens side og økonomiministerens side aldeles gået over strengen med hensyn til, hvad man kan bruge statslønnede embedsmænd til i forbindelse med en valgkampagne.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke det forslag, som jeg har fremsat, om at lave en

kommission, der skal finde frem til, hvordan man kan få retningslinjer for god opførsel på det her område, i virkeligheden nu viser sig at være overordentlig påkrævet at få gennemført, da det jo er helt åbenlyst, at regeringen ikke selv kan trække den nødvendige grænse.

Peter Skaarup (DF):

Det er også meget rystende for mig, må jeg sige, at høre, at man i ministerierne har været indblandet i at manipulere med vælgerne. Man må have været meget desperat på det pågældende tidspunkt.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Er det normalt, at embedsmænd på den måde deltager i direkte propagandistisk arbejde eller i direkte partipolitisk arbejde over for vælgerne?

Så vil jeg godt spørge statsministeren: Vil statsministeren tage afstand fra, at de ting er foregået i hans ministerium?

Endelig vil jeg spørge: Er det meningen, at det er den måde, man fremover skal håndtere det politiske virke i ministerierne på? Er det den udvikling, vi ser i Danmark, at man bruger embedsmandsapparatet politisk? Er der andre tilfælde, hvor det sker? Så synes jeg, vi har nogle meget, meget alvorlige problemer med folkestyret.

Arne Melchior (CD):

Det forekommer mig, at der er en væsentlig principiel afsporing i de spørgsmål, jeg hører her, og derfor har jeg dette spørgsmål til statsministeren: Hvis embedsmænd er egentlig en ministers embedsmænd?

Jeg har selv 5 års erfaring med det. Jeg har overværet, hvordan embedsmænd er blevet overtaget af ministre af andre partifarver, og jeg har den opfattelse, at uanset at medarbejderne i et ministerium betales af skatteyderne – det gør ministrene og folketingsmedlemmerne jo i øvrigt også – skal de være ét hundrede procent loyale over for den til enhver tid siddende minister og regering og søge at fremme den politik, som vedkommende minister og regering fører.

Embedsmændene skriver i hvert fald udkast til ministrenes taler og redegørelser og besvarelser, og så kan det vel ikke undgås, at man ved brainstorming og sammenkomster af lignende art taler om, på hvilken måde man kan fremme den regerings politik, som man er ansat til at betjene. Ser statsministeren noget væsentligt problem heri?